

Adjatok az Úrnak, népek családjai, † adjatok az Úrnak dicsőséget és tiszteletet, * adjatok az Úrnak, az ő nevének dicsé/retet! Vigadjanak az egek és örvendezzen a föld, † zengjen a tenger és annak teljessége, * örüljenek a mezők és mind a benne /valók! **Ant.**
Akkor ujjongjanak az erdőknek minden fáj, † az Úr színe előtt, mert eljött, * mert eljött a földet /ítélni. Megítéli a földkerekséget igazságban, * és a népeket igaz/mondásban. **Ant.**

D.U. 164

1. Imádlak, nagy Istenség, Test s vér, titkos, mély Szentség, leborulva. Itt van, Isten s emberség, véghetetlen nagy Fölség! föláldozva.
2. Üdvözlégy, te szent manna, ennél többet ki adna? Nincs mód benne; Ez az égi nagy Jóság, a teljes Szentháromság nagy kegyelme.
3. Szent testével így táplál, hogy ne ártson a halál, mily kegyesség! Szent vérével harmatoz, így szelídít magához ez Istenség.
4. Szállj le hozzám, szent Kenyér, jöjj, ártatlan, drága Vér, szánd lelkemet! Bár hajlékom nem méltó, elég Tőled csak egy szó; vedd szívemet.

D.U. 166

1. Krisztus teste és szent vére, angyaloknak étele, elevenen van itt jelen a kenyér és borszínben.

R: Boruljunk le, s megrendülve imádjuk e Fölséget, az Oltáriszentséget!

2. Bár e csodát, hitünk titkát, elménk föl nem foghatja, de biztosít az igaz hit, melyre Jézus taníta. **R.)** 3. A keresztfán haldokolván rejlett csak az istenség, itt elrejtve és elfedve istenség és emberség. **R.)** 4. Orvosságát, tisztulását lelkünk itt feltalálja, e nagy Szentség az üdvösség bőséges kútforrása. **R.)** 5. Szelid Bárány! A keresztfán áldozatunk Te lettél, és ezáltal szent Atyáddal nekünk békét szerezteél. **R.)**

D.U. 187

1. Győzelemről énekeljen napkelet és napnyugat, millió szív összecsengjen, magasztalja az Urat! Krisztus újra földre szállott, vándorlásunk társa lett, mert szerette a világot, kenyérszínbe rejtezett.
- R:Krisztus kenyér s bor színében Úr s Király a föld felett, Forrassz egyé békességben minden népet s nemzetet!**
2. Egykor értünk testet öltött, kisgyermekként jött közénk, a keresztfán vére ömlött váltságunknak béreként. Most az oltár Golgotáján újra itt a drága vér, áldozat az Isten-Bárány, Krisztus teste a kenyér. **R.)**
 3. Zúgjon hát a hálaének, szálljon völgyön, tengeren, a szeretet Istenének dicsőség és üdv legyen! Az egész föld legyen oltár, virág rajta a szívünk, minden dalunk zengő zsoltár, tömjénillat a hitünk. **R.)**
 4. István király árva népe, te is hajtsd meg homlokod, borulj térdre, szórd elébe minden gondod, bánatod! A kereszt volt ezer éven reménységed oszlopa, most is Krisztus jele legyen jobb jövődnek záloga. **R.)**

ZÁRÓÉNEK: D.U. 360

1. Áldj meg minket, Jézus, kik itt egybegyűltünk, - a te áldásodban, kérünk, legyen részünk, -ajándékok között boldoguljunk.
Ne hagyj minket, híveidet, - szentség nélkül világból kimúlni.
2. Ó, áldott Szűzanya, mennyei szép rózsza, - boldog mennyországnak drága gyöngyvirága, - bűnösöknek édes szószólója.
Vigyázz reánk, édesanyánk, - angyaloknak kegyes Királynéja!

ÉVKÖZI 24. VASÁRNAP

SENTEÍRÁSI SZAKASZOK

A Év Sir 27, 30-28,7 / Róm 14, 7-9 / Mt 18, 21-35

B Év Iz 50, 5-9a / Jak 2, 14-18 / Mk 8, 27-35

C Év Kiv 32, 7-11. 13-14 / 1 Tim 1, 12-17 / Lk 15, 1-32

GYÚJTÓÉNEK: D.U. 143

1. Kegyes szemmel nézz ránk, édes Istenünk, akik szívvel, ajkkal áldunk, tisztelünk. Kegyelmednek árját áraszd ránk s légy mindenkor édes jó Atyánk!
2. Légy áldva az égben és a földtekén, ameddig csak élek, dicsőítlek én. Mindörökre engedd zengenem: hála néked, édes Istenem!
3. Ajándékul néked mit adjon híved? Hisz az égben s földön minden a tied! Ez áldozat nekünk mindenünk, ezt fogadd el tőlünk, Istenünk!
4. Téged illet, Isten, mindenek felett, a dicséret, áldás és a tisztelet! Azért zengje folyton énekünk: nagy vagy, jó vagy, szent vagy, Istenünk!

INTROITUS: D.U. 394 (147b) DA PACEM Sirák 36, 18 / 121. zs. 1-2. 7

A béke: a rendből jövő nyugalom, Isten legnagyobb földi ajándéka. Rend és béke Isten és ember között, rend és béke az emberi lélekben, rend és béke ember és ember között, rend és béke ember és természet között. Ezt ígérték az Újszövetség áldásaként a próféták, s ezt kéri most az új Izrael, az Egyház, az ő fiainak a szentmisében. De nemcsak kéri, hanem adja is: itt állunk a templom küszöbén, a szentmise bőséges ontja kegyelmeket. A templom egyben a mennyország küszöbe, ahol teljessé válik a béke, ahol megvalósul az igazi „ Béke Városa ” (= Jeru-Salem)

Adj bé-két azoknak, kik reád vár- nak, hogy igazmondóknak

bi- zo- nyul-ja-nak pró-fé- tá- id! Hallgasd meg, U-ram, szol-gá- dat,

s né-ped-nek, Iz-ra- el-nek kö-nyör-gé-sét. (1.t.) *

Vigadtam, mikor azt mondták /nékem: * Fölmegyünk az Úr há/zába! Itt állnak immár /lábaink * csarnokaidnak küszöbén, ó Jeru/zsálem! A te erős falaid közt honoljon /békesség, * és magas tornyaidban legyen mindig /bőség! **Ant.**

Dicsőség az Atyának és /Fiúnak * és Szentlélek /Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és /mindenkor, * és mindörökkön örökké. / Ámen.

KYRIE: D.U. 412

Uram irgalmazz nekünk! Uram irgalmazz nekünk! Uram irgalmazz nekünk!

Krisztus kegyelmezz nekünk! Krisztus kegyelmezz nekünk!

Krisztus kegyelmezz nekünk!

Uram irgalmazz nekünk! Uram irgalmazz nekünk! Uram irgalmazz nekünk!

GLORIA: D. U. 422

Dicsőség a magasságban Istennek, és a földön békesség a jóakarató embereknek. Dicsőítünk téged, áldunk téged, imádunk téged, magasztalunk téged, hálát adunk néked nagy dicsőségédért, Urunk és Istenünk, mennyei Király, mindenható Atyaisten. Urunk, Jézus Krisztus, egyszülött Fiú, Urunk és Istenünk, Isten Báránya, az Atyának Fia, te elveszed a világ bűneit, irgalmazz nekünk; te elveszed a világ bűneit, hallgasd meg könyörgésünket. Te az Atya jobbján ülsz, irgalmazz nekünk. Mert egyedül te vagy Szent, te vagy az Úr, te vagy az egyetlen Fölség, Jézus Krisztus, a Szentlélekkel együtt, az Atyaisten dicsőségében. Ámen.

GRADUALE: D. U. 394/ 1 LÆTATUS SUM 121.zs. 1-2. 7

Amikor most feljöttünk az Úr házába, s neki az Isten gazdag áldásait kívánjuk, egyben annak az Örök „Feljövotnek” előképét ünnepeljük, amikor majd az égi Jeruzsálem csarnokaiban állhatnak lábaink, annak békéjét és bőségét élvezhetjük.

R.) Vigadtam, mikor azt mondották nekem: * Fölmegyünk az Úr házába!

V. 1) Itt állnak immár lábaink * csarnokaidnak küszöbén, ó Jeruzsálem!

Fölmegyünk ...

V. 2 A te erős falaid közt † honoljon békesség, * és magas tornyaidban legyen min/dig bőség! Fölmegyünk ... Vigadtam...

Vagy: VÁLASZOS ZSOLTÁR

A Irgalmas a mi Urunk, Istenünk: * könyörületre hajlik szíve. 102.zs. 8a.v.

B Az Úr színe előtt járok, * az élők földjén. 144.zs. 9.v.

C Felkelek és útnak indulok, * Atyám házába térek. Lk 15,18.v.

ALLELUJA: TIMEBUNT GENTES 101. zs. 16.

V. Félik majd a népek a te nevedet, Uram, * dicsőségedet a föld minden királya tiszteli.

A Jézus mondja: † Új parancsot adok nektek, * szeressétek egymást, amint én szeretlek titeket. Jn 12, 34

B Nincs másban dicsekvésem, mint az Úr keresztjében, † általa a világ megfeszített számomra, * és én a világ számára. Gal 6, 14

C Isten Krisztusban kiengesztelődött a világgal, * és ránk bízta a kiengesztelődés igéjét. 2Kor 5, 19

OFFERTORIUM: G.H. 367 SANCTIFICAVIT MOYSES Kiv 24, 4.5. 12.15.16: 33, 18. 20-23

Mint az áldozatot bemutató Mózesnek, úgy nekünk is megjelenik a szentmisében, bár láthatatlanul, de nem kevésbé valóságosan maga a megközelíthetetlen Isten.

Az alábbi offertoriumnak egyetlen, összetett verzusa van, melynek minden szakaszát az utolsó szótag következő motívumával fejezzük be:

Kivételesen az utolsó szakasz, mely a rendes dallammal visszavezet a repetendához.

Oltárt szentelt Mózes az Úrnak, - és egészen elégi áldozatot ajánlott fel rajta, + és véres áldozatot áldozott, - és édességes alkonyati illatáldozatot az Úrnak, *

R.) Izráel fiainak szí/ne előtt.

V.) Szólt az Úr Mózeshez, mondván: + Jöjj fel hozzám Sí/na hegyére, † és állj meg annak csúcsán!

Fölkelve Mózes fölment a hegyre, - ahová megparancsolta neki /az Isten: † és leszállt hozzá az Úr felhőben, - és megállott az ő színe előtt.

Látván Mózes, leborulva imádta őt és mondta: Kérlek, Uram, engedd el a te néped/nek bűneit! † És mondta neki az Úr: - Beszéded szerint teszek velük.

Könyörgött Mózes az Úrhoz, és így szólt: + ha kegyelmet találtam színed előtt, † mutasd meg nekem nyíltan magadat, és hadd lássalak téged!

És beszélt hozzá az Úr, mondván+ Nem lát meg engem senki ember, úgy, hogy élve maradjon, † de te légy ott a szikla ormán, és betakar téged a jobbom, † míg nem átmegyek.

És átmegyek elveszem a kezemet, - és akkor meglátod dicsőségemet: + arcomat azonban nem fogod látni, † mert én vagyok az Isten, aki csodákat teszek a /földön. R.)

SANCTUS: D.U. 448

Szent vagy, szent vagy, szent vagy, mindenség Ura, Istene.

Dicsőség betölti a mennyet és a földet. Hozsanna a magasságban.

Áldott, aki jön az Úr nevében. Hozsanna a magasságban.

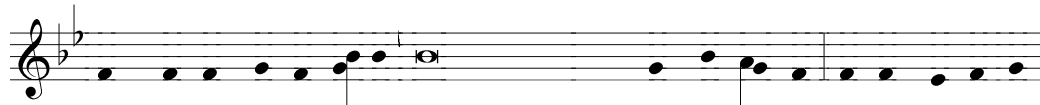
AGNUS DEI: D.U. 461

Isten Báránya, te elveszed a világ bűneit: irgalmazz nekünk.

Isten Báránya, te elveszed a világ bűneit: irgalmazz nekünk.

Isten Báránya, te elveszed a világ bűneit: adj nekünk békét.

COMMUNIO: D.U. 394/ 2 TOLLITE HOSTIAS 95.zs. 8.9.v. / 95.zs.

Hoz-za-tok ál-do-za-tot, s lépjete be az ő csar-no-ká-ba, i-mád-já-tok az

U- rat szent haj-lé-ká- ban. (3.t.) † *

(Istenünk, szereteted a mi nagy kincsünk, * szárnyad árnyékában nyernek oltalmat az emberek.

35. zs. 8) Énekeljete az Úrnak új éneket, * énekelj az Úrnak, mind e/gész föld! Énekeljete az

Úrnak és áldjátok az ő nevét, * hirdesséte napról napra az ő szabadi/tását. Ant. Hirdesséte a

pogányok között az ő dicsőségét, * minden népek között az ő csodáit! Mert nagy az Úr és igen

dicséretes, * félelmetes minden istenek /fölkött. Ant. Mert a pogányoknak minden istenei üres

démonok, * az Úr pedig az egeknek Alko/tója. Méltóság és szépség az ő színe előtt, * hatalom és

ékesség az ő szenté/lyében. Ant.